Laboratorul 1

Linia de comandă și execuția

1 Familiarizarea cu terminalul

În Tabelul 1 găsiți câteva comenzi utile navigării în terminal. Pentru fiecare citiți bine prima parte din manual. De exemplu pentru comanda cp(1) manualul începe cu

```
CP(1) General Commands Manual CP(1)

NAME

cp - copy files

SYNOPSIS

cp [-fipv] [-R [-H | -L | -P]] source target

cp [-fipv] [-R [-H | -L | -P]] source ... directory
```

DESCRIPTION

In the first synopsis form, the cp utility copies the contents of the source file to the target file.

Prima linie ne spune că ne aflăm în secțiunea (1) numită General Commands Manual. Ce urmează în paranteză după numele comenzii specifică secțiunea. Mai departe avem rezumatul comenzii și tipul de parametri pe care-i acceptă. După introducere urmează descrierea pe larg. Pentru a vedea o comandă dintrosecțiune anume folosiți:

```
$ man 1 write
$ man 2 write
```

unde prima comandă descrie write(1) iar a doua syscall-ul (funcția de sistem) write(2).

Câteva operații și simboluri folosite în linia de comandă sunt descrise în Tabelul 2.

Comandă	Descriere
man command	manualul de utilizare
pwd	directorul curent
ls	conținutul directorului curent
cp source target	copiere fișiere
mv source target	mutare fișiere
rm item	ștergere fișiere
mkdir dir	creare director
rmdir dir	ștergere director gol
echo str	repetare string
cd path	schimbă directorul curent

Tabela 1: Comenzi uzuale

Simbol	Descriere	
•	directorul curent	
• •	directorul părinte	
	$\mathrm{acas} reve{\mathrm{a}}$ (/home/souser)	
cmd > file	redirecționare ieșire către fișier	
cmd1 cmd2	pipe: legătură ieșire-intrare	
^	tasta ctrl	
^W	tastat concomitent ctrl+w	

Tabela 2: Simboluri și operații în terminal

Urmează o sesiune-exemplu în terminal unde folosim câteva dintre comenzile și operațiile descrise mai sus.

```
$ pwd
/home/souser
$ touch foo
$ ls
foo
$ cp foo bar
$ 1s
bar foo
$ mv bar baz
$ ls
baz foo
$ rm baz
$ 1s
foo
$ mkdir test
$ cd test/
$ pwd
```

```
/home/souser/test
$ cd ..
$ rmdir test
$ echo hello
hello
$ echo hello > hello.txt
$ cat hello.txt
hello
```

2 Analizarea execuției unui binar

Pentru a observa cum încarcă sistemul de operare un executabil de pe disc, în cele ce urmează vom crea un executabil simplu de tip helloworld.

```
#include <stdio.h>
int main()
{
         printf("Hello, World!\n");
         return 0;
}
```

Acest program se poate scrie cu ajutorul oricărui editor. În linia de comandă se pot folosi nano(1), vi(1), emacs(1) sau oricare alt editor. Subiectul acesta nu face obiectul laboratorului.

2.1 Funcții sistem

Mai departe, analizăm funcțiile de sistem (syscalls) folosite pentru a executa binarul hello.

```
$ gcc helloworld.c -o hello
$ ./hello
Hello, World!
$ ktrace ./hello
Hello, World!
$ kdump
```

Comanda ktrace(1), prescurtare de la kernel trace, ne ajută să vedem de ce funcții de sistem are nevoie hello pentru a fi executat. Echivalentul în Linux este strace(1). Comanda kdump(1) ne ajută să vedem fișierul binar creat de ktrace(1). Pornirea execuției are loc prin apelul funcției de sistem execve(2).

```
46707 ktrace CALL execve(0x7f7ffffd5f08,0x7f7fffffd5da0,0x7f7fffffd5db0)
46707 ktrace NAMI "./hello"
46707 ktrace ARGS
```

```
[0] = "./hello"
 41281 hello
                  NAMI
                         "/usr/libexec/ld.so"
 41281 hello
                  RET
                         execve 0
Valorile hexazecimale sunt adrese din memorie corespunzătoare argumentelor
apelului de sistem. Pentru a le descifra, folositi manualul ($ man 2 execve).
EXECVE(2)
                          System Calls Manual
EXECVE(2)
NAME
     execve - execute a file
SYNOPSIS
     #include <unistd.h>
     execve(const char *path, char *const argv[], char *const envp[]);
Părțile direct influențate de programul nostru sunt
                         write(1,0x7bd390d0000,0xe)
 41281 hello
                  CALL
 41281 hello
                  GIO
                         fd 1 wrote 14 bytes
        "Hello, World!
 41281 hello
                  RET
                         write 14/0xe
unde mesajul este afișat pe ecran cu ajutorul syscall-ului write(2). Conform $
man 2 execve
WRITE(2)
                          System Calls Manual
WRITE(2)
NAME
     write, writev, pwrite, pwritev - write output
SYNOPSIS
     #include <unistd.h>
     ssize_t
     write(int d, const void *buf, size_t nbytes);
     [...]
DESCRIPTION
     write() attempts to write nbytes of data to the object
     referenced by the descriptor d from the buffer pointed
     to by buf.
```

Descriptorii sunt folosiți pentru a indica spre anumite fișiere din sistem. În loc de a folosi /dir/subdir/file.txt putem folosi un număr despre care știm

Descriptor	Fișier	Folosit de
0	stdin	scanf(3)
1	stdout	<pre>printf(3)</pre>
2	stderr	perror(3)

Tabela 3: Descriptori rezervați

că atunci când apare se referă la acest fișier (este vorba de o structură de tip cheie-valoare). Primii trei descriptori sunt rezervați. Detalii în Tabelul 3.

2.2 Biblioteci

Funcția printf(3) folosită în helloworld.c este implementată în biblioteca standard de C, numită libc. Cu ajutorul utilitarului ldd(1) putem vedea de ce biblioteci are nevoie hello pentru a fi executat.

Primele coloane indică unde în memorie poate fi găsită fiecare bibliotecă. Putem vedea că pe lângă libc mai este necesară și ld.so. Aceasta din urmă este o bibliotecă specifică cu care sistemul de operare caută, găsește și încarcă în memorie bibliotecile utilizate de executabil (în cazul nostru doar libc).

2.3 Simboluri

Pentru a vedea de ce simboluri are nevoie hello, putem folosi nm(1).

$\operatorname{Comand} \breve{\operatorname{a}}$	Descriere
b symbol	oprirea execuției la simbol
p var	tipărește valoarea variabilei
n	următoarea instrucțiune
С	continuarea execuției
q	ieșire

Tabela 4: Comenzi gdb(1)

Prima coloană arată adresa la care se găsește fiecare simbol. A doua indică tipul simbolului (U este prescurtarea de la Undefined) iar ultima numele. Executabilul nostru folosește explicit doar printf(3) din biblioteca standard care în exemplul de sus este implementat cu ajutorul lui puts(3) iar adresa la care se va găsi această funcție va fi stabilită când se va încărca în memorie biblioteca C, în timpul execuției (vezi secțiunea precedentă). Un alt simbol cunoscut este main si helloworld.c (fisierul sursă).

2.4 Instrumentare

Un prim utilitar folosit la investigarea și instrumentarea executabilelor este gdb(1). Întâi vom recompila cu simboluri de debug:

```
$ gcc -g -00 helloworld.c -o hello
```

Opțiunile în plus sunt -g care adaugă efectiv simbolurile (numărul liniei în fișierul sursă, instrucțiunea C etc.) și -00 pentru a elimina optimizările compilatorului ce ar putea rezulta în eliminarea anumitor variabile sau instrucțiuni C, pierzându-se astfel corespondența cu fișierul sursă.

În Tabelul 4 sunt puse câteva instrucțiuni uzuale folosite pentru a depana cu gdb. Încheiem cu o sesiune de depanare unde se observă faptul că breakpoint-ul se pune de fapt la o adresă în memorie, deși argumentul este un simbol și liniile din fișierul sursă sunt afișate corespunzător.

```
$ gdb ./hello
(gdb) b main
Breakpoint 1 at 0x530: file helloworld.c, line 5.
(gdb) r
Starting program: /home/souser/hello
Breakpoint 1 at 0xbac61500530: file helloworld.c, line 5.
Breakpoint 1, main () at helloworld.c:5
```